

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Nr. 3976/1927 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos.

„Aceasta este ziua care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa“.

Psalm 117, 24. Din stihurile Invierii.

Intr'adevăr: din câte zile are un an, nici una nu se poate asemăna cu ziua praznicului celui mare și luminat al Invierii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, nici una nu cuprinde atâta bucurie și veselie pentru sufletul creștinilor. Mulțumim lui Dumnezeu pentru fiecare zi nouă în care ne-a învrednicit să vedem lumina cea binefăcătoare a soarelui, -- dar ne prosternem înaintea Lui, și-i mulțumim din adâncul inimilor noastre îndeosebi, fiindcă ne-a învrednicit să ajungem această strălucită și sfântă zi, în care a înviat din morți unul născut Fiul său.

În valuri de biruință se revarsă cântarea bisericască în această zi și cheamă la praznic tot sufletul creștinesc. Lăsați să cadă din mâinile voastre lucrul vostru, puneți la o parte toate gândurile și grijile voastre, întoarceți-vă fața de la lucrurile și buzele voastre desfaceți-le de la toate izvoarele lumii acesteia, căci sunt trecătoare și supuse stricăciunii și: „*Veniți să bem beutură nouă, nu din peatră stearpă făcută cu minune, ci din izvorul nestricăciunii, din Hristos, cel ce a izvorât din mormânt, întru carele ne întărim*“.

Întoarceți-vă cu gândul înlăuntrul vostru și tot ce găsiți acolo necurat și întinat de păcate și fărădelegi, mărturisindu-vă Domnului aruncați afară prin căința: „*Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiata lumină a Invierii, și bucurați-vă zicând, luminat să-l auzim, cântându-i cântarea de biruință*“.

Toată vrajba și dușmănia dintre oameni să se curme, toată pizma și răsbunarea să amuțească, toată greșala să se șteargă și iertătoarea pace și iubire să se sălășluiască, căci astăzi e: „*Ziua Invierii, și să ne luminăm cu*

prăznuirea și unul pe altul să imbrățișăm. Să zicem: traților! și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru Inviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le“.

Pe omul cel vechiu cu patimile lui să-l răstignim pe cruce și să-l îngropăm, ca în locul lui să se nască omul cel nou, altoit întru Hristos și să zică: „*Ieri m'am îngropat împreună cu tine, Hristoase, astăzi mă scol împreună cu tine, înviind tu. Răstignitu-m'am ieri împreună cu tine, însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, întru împărăția ta*“.

Curățiți și luminați în sufletele noastre, astăzi să nu vedem decât lumina care se revarsă din învierea lui Hristos și umple cerul și pământul, căci: „*Acum toate s'au umplut de lumină, și cerul și pământul și cele de desupt. Deci să prăznuiască toată făptura Invierea lui Hristos, întru care s'a întărit*“.

Nici moartea să nu ne cutremure, nici iadul să nu ne înspăimânte, căci Cel ce ca un mire a ieșit din mormânt a sfărmat puterea lor și noi astăzi: „*Prăznuim omorârea morții, stărmarea iadului și începătura a altei vieți veșnice, și saltând lăudăm pe pricinuitorul, pe unul cel binecuvântat Dumnezeu părinților și preamărit*“.

Prin învierea Sa a înlăturat vâlul ce acopere viitorul nostru, ni-a arătat veșnicia și a deschis porțile Raiului, de aceea: „*Ziua Invierii, să ne luminăm popoare! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință*“.

Și nedespărțit să rămână cu noi ne-a făgăduit Cel ce prin patima și moartea și prin învierea sa ne-a izbăvit din păcate și din osânda morții pe noi cei ce cu adâncă mulțumire strigăm: „*O Dumnezeule! o iubitul! o prea dulcele tău glas! Că cu noi te-ai făgăduit să fi cu adevărat până la sfârșitul veacului Hristoase; pe care întărire de nădejde credincioșii avându-l ne bucurăm*“.

Și cuprinși de însuflețitoare bucurie a praznicului, ca și când o rază ruptă din veșnicie s'a coborât în inimile noastre și ne-a înălțat cu sufletul din mijlocul vieții celei pământeste, făcându-ne să trăim profund

taina Invierii și să zicem: „*Paștile cele sfințite astăzi nouă s'au arătat; Paștile cele nouă și sfinte; Paștile cele de taină; Paștile cele prea cinstite; Paștile Hristos izbăvitorul; Paștile cel fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile cari au deschis nouă ușile Raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii*“.

Și în mijlocul praznicului nostru de astăzi stă Domnul însuși, așa cum s'a ridicat din groapă și s'a arătat ucenicilor săi, așa cum a făgăduit să rămână cu biserica sa și cu cei ce vor trăi într'însa până la sfârșitul veacurilor. Spre El să ne îndreptăm ochii sufletului nostru, de El să ne apropiem cu credința și cu nădejdea noastră, toată iubirea și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Altă cale pentru a ne slobozi din păcate, pentru a spori binele și virtutea, pentru a simți pace și mulțumire, pentru a birui ispitele, pentru a introduce dreptate, pentru a insufla duhul dragostei și al jertfei, pentru a lega pe oameni de Dumnezeu și a-i povățui pe drumul vieții celei după Dumnezeu, în afară de Hristos — nu este. Nici în viața omului singuratic, nici în familie, nici în societate, nici în stat nu poate să dăinuiască nimic trainic și vrednic de om, dacă nu se face cu Hristos. Și dacă în viața omenească de astăzi și îndeosebi în viața românească întâlnim destule poticneli și nepotriviri, aceasta vine mai ales pe urma înstrăinării și rătăcirii sufletelor dela Hristos. O, cum ar crește oamenii cu sufletele lor, dacă le-ar închina lui Hristos și dacă cu duhul cel sfânt al Lui și le-ar împodobî!

Folosim drept aceea, iubiții mei fii sufletești, „*ceste sfinte sărbători pentru a Vă îndemna cu tot dinadinsul să primiți pe Hristos, cu toate darurile și binecuvântările lui, în sufletele Voastre, în casele și familiile Voastre, în toată munca și strădaniile Voastre. Să Vă întăriți credința într'însul și să Vă încălziți iubirea de fii buni către sfânta sa Biserică. Ea a fost pentru poporul nostru românesc scăparea din neam în neam și tot ea e adăpost al sufletului astăzi și va fi în viitor. Întoarceți-Vă urechea dela ceice cu ademeniri mincinoase și veninoase vreau să Vă despartă de sfânta noastră Biserică dreptmăritoare a Răsăritului. Aceia sunt proroci rățaciți și orbi cari vreau să ducă și pe alții în groapă și prăpastie.*

Cinstiți pe preoții sfintei noastre biserici, căci ei sunt părinții Voștri cei sufletești, ei sunt păstorii cei buni ai turmei celei cuvântătoare a lui Hristos. Inima mea se umple de bucurie, când văd pe iubiții mei preoți punându-și sufletele lor pentru turma ce le este încredințată, iar turma ascultându-i cu supunere de bunăvoie și primind bunele învățături și povețe ce i le dau în numele lui Hristos Domnul.

* * *

Nu pot să încheiu, iubiții mei fi sufletești, acest cuvânt de învățatură fără să Vă aduc la cunoștință cu mare bucurie, că colecta ce am pornit-o în cuvântul ce vi l-am trimis la sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, pentru a clădi sfânta Mănăstire alui Constantin Brâncoveanu de la Sâmbăta de sus, a avut până acum un rezultat foarte mulțumitor. Preoți și popor s'au întrecut făcând daruri pe seama ei, și am cele mai bune speranțe că, prin darurile ce le vom primi și de aici înainte, vom putea începe lucrul cel bun și plăcut lui Dumnezeu al zidirii sfintei Mănăstiri încă în vara aceasta ce vine. Intru cât se mai găsesc creștini de-ai noștri cari încă n'au trimes darul lor, îi îndemnăm să o facă cât mai de grabă, ca iubita noastră preoțime să poată trimite listele și banii strânși, îndată după sfintele sărbători ale Învierii Domnului aicea la Sibiu.

Cu dorința ca aceste sf. sărbători ale Învierii Domnului să vă fie izvor de întărire a credinții și de bună sporire a vieții celei creștinești, petrecându-le în gânduri cucernice și în fapte bune, Vă urez din toată inima ca să vă învredniciți a le ajunge cu toții încă întru mulți și fericiți ani.

După acestea, împărtășindu-Vă arhieriasca Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătorile Învierii Domnului din anul 1927

Al Vostru al tuturor de tot binele voitor

Nicolae,
arhiepiscop și mitropolit.

„Bucurați-Vă“!

Este chemarea, cu care Acel ce a dovedit lumii triumful Vieții, a întâmpinat pe cele două Marii în drumul spre mormântul ce ținuse în sânul lui întruparea luminei.

Bucurați-Vă, căci a triumfat credința Voastră. Căci sufletul vostru a fost desmierdat de lumina cea adevărată. Căci prin voi se va înrădăcina în inimi religia iubirei de oameni. Căci voi vedeți idealul de dreptate și frățietate.

Se împlinesc douăzeci de veacuri de atunci. Cuvântul bun s'a repetat de mii de ori. Și tot de atâtea ori omenirea a interpretat acest îndemn în înțeles vulgar, târând adevărata bucurie în banalitatea plăcerilor gastronomice.

Bucuria este floarea răsărită din satisfacția pe care, izbândind, o primește sufletul, care s'a trudit, s'a chinuit și s'a jertfit în luptă pentru biruința adevărului. Ea este revărsare de căldură și lumină, de avânt și lepădare de sine. Pentru a fi adevărată, binefacerile ei trebuie să năzuiască neapărat la alinarea suferinței omenești.

Ea trebuie să se manifesteze prin faptă. Prin faptă de iubire, de generozitate, de nobleță. Suferința omenească așteaptă ca salutul «Hristos a nviat» să fie întovărășit de actul, din care să se vadă că sufletul tău este adăpost iubirei, inima ta este solidară cu cei ce plâng și înșotoșază după dreptate.

Dar, privind la continua fluctuație a vieții noastre, ce vedem? Alături de luxul și risipa orbilor, la cari norocul și mai orb s'a oprit o clipă, vedem vegetând amara mizerie sufletească și fizică. Ea așteaptă să i se întindă mâna frățească, să fie ridicată din noroi, să i se arate orizontul larg și luminos.

Așteaptă acum, ca și atunci, când El ne-a dat supremul exemplu al jertfirei de Sine de dragul unei vieți sufletești, după care omenirea tânjește. Așteaptă. Și rădăcirea ne îndepărtează tot mai mult de drumul pe care El ni l-a arătat. În vreme ce spiritul răului acționează în feluri de chipuri și forme, între oameni vedem mulțumirea că zisa putere se traduce în gesturi creatoare de suferință. Vedem năzuința singuraticilor de a-și rezerva numai lor tot ce viața poate oferi ca lumină și dulceață. Și asta nu este concretizarea bucuriei creștinești.

Bucurați-Vă! Chemarea este adresată tuturor. Tutoilor, cari au plâns în întunec. Tutoilor cari, rătăcind în noianul de suferințe, au năzuit spre limanul mântuirii. Tutoilor cari, rupând lanțurile robiei, simt asupra lor suflul învietoare al libertății. Bucurați-Vă toți cari ați văzut cum opresorii își creșteau fericirea lor cu strigătul de durere al împilării voastre.

Tu, neam al meu, îți trăești astăzi zorii învierii adevăratei vieți, ce ți-au dăruit-o miile de eroi, ce s'au jertfit în decursul veacurilor pentru mântuirea ta. Tu, neam al meu, bucură-te. Și în creștineasca sărbătoare vezi icoana sfântă a împlinirii vișului strămoșesc.

Și fie bucuria ta soare fecund pe căile progresului. Și fie bucuria ta muncă cinstită și binefăcătoare. Și fie bucuria ta generozitate și dragoste de adevăr.

În încheierea ființei noastre ca neam am primit acest element al credinței creștine. Noi ne-am născut odată cu această credință și prin noi ea a fost împărtășită altor neamuri. Poate am fi dispărut de mult ca popor de n'am fi fost sprijiniți de această forță, pe care valorile barbare n'am putut-o înfrânge. Pilda celui ridicat din mormântul pecetluit ne-a dat puterea de a răzbi prin viforul abătut de nenoroc asupra noastră.

Injosire și întinare este fanfaronada celui ce-și manifestează bucuria în robirea pântecului și'n deșertăciunea falsei străluciri. E mic și e laș trântorul care așteaptă să i se închine semenii lui, pentru simplul motiv că el poate să-și satisfacă anumite poftă animalice.

Puterea și mărirea cui-va se măsoară după binele ce l-a sămănat în viața sa, după dăra de lumină ce o lasă în urmă, după drumurile nouă spre viață, pe care caută să le deschidă. În acestea se talmăcește adevărata bucurie. Bucuria învierii, bucuria triumfului vieții asupra morții.

Avem noi în viața noastră națională astfel de exemple de bucurie? Negreșit. Dela umilul muncitor al pământului, dela dascălul și preotul din satul tănuț de lume și până sus de tot, găsim oameni, cari înțeleg acest adevăr și cari își armonizează faptele după dânsul. Găsim acolo unde nu ne-am așteptat, exemple de eroism cu adevărat creștinesc.

E drept sănt puțini. Dar lumea au reformat-o doisprezece oameni săraci, cari

FOIȘOARA

La Inviere

— Predică de Pr. ROMUL POP din Gârbova, protopopiatul Mercurea —

«Zis-a Isus: Eu sănt Invierea și viața, și celce crede întru mine, de va și muri, viu va fi». (Ioan 11, 25).

Hristos a nviat!

Ce resunet de bucurie au produs aceste cuvinte, rostite de mironosițe Apostolilor! Ce minune de veselie a stârnit învierea în turma risipită după răstignirea Păstorului.

Vitejii străjeri romani au căzut năucii, în preajma mormântului, când s'au rupt pecețile, și când Isus a ieșit din groapă, orbindu-i cu strălucirea măreției Învierii.

Darurile oferite soldaților nu i-au putut momi să tăgăduiască învierea, ear Apostolii într'un suflet au alergat să se convingă înșiși de această minunată faptă.

Hristos, cu toate minunile săvârșite, cu tă-

măduirea bolnavilor, vindecarea orbilor și leproșilor, izgonirea diavolului, și învierea morților, n'ar fi stârnit și întărit recunoașterea dumnezeirii Sale, în plebea ce-l calumniă zicând: «pe alții i-a mântuit, ear pe sine nu poate să se mântuească», dacă nu-și ridică mărirea divinității în splendoarea Învierii.

De aici: nespusa bucurie, de aici solemnitatea fără seamăn, de aici Paștile Domnului, sărbătoarea sărbătorilor, ziua Învierii popoarelor, când biserica a preamărit și preamărește mărețul act: desrobirea sufletului creștin din robia iadului.

Popoarele, începând din timpurile cele mai vechi, au crezut în învierea și în veșnicia sufletului, ear biserica creștină: în învierea sufletului cu trupul întregit, la judecata cea de pe urmă.

La această judecată: «nu toți vom adormi, dar toți ne vom schimba întru clipeala ochiului, întru trâmbița cea de-apoi; căci trâmbița va suna și morții se vor scula nestriceți, și noi ne vom schimba; că se cade stricăciosul acesta să se îmbrace întru nestriceciune, și muritorul să se îmbrace întru nemurire», (I Cor. 15, 51—53).

Învierea lui Hristos este chezașia învierii noastre; dacă a înviat Hristos, vom învia și noi, căci însuș a zis:

«Eu sănt învierea și viața, și celce crede întru mine, de va și muri, viu va fi».

«Va veni ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cari vor auzi, vor învia. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul, întru care toți ceice sănt în mormânturi, vor auzi glasul Lui; și vor ieși ceice au făcut cele bune întru învierea vieții, ear cei ce au făcut cele rele, întru învierea osândeii», (Ioan 5, 25, 28, 29).

Prin învierea Sa, Mântuitorul ni-a rânduit nouă împărăție, ca unde este El, și noi să fim, precum zice:

«Eu merg să vă gătesc vouă loc, și earăși voi veni, și vă voi lua la mine, și unde sănt Eu, acolo să fiți și voi», (Ioan 14, 3).

Învierea lui Hristos este tăria credinței noastre creștine și ușă larg deschisă pentru intrare în Împărăția lui Hristos.

Urmează numai, după jertfa mare a Fiului lui Dumnezeu, cu tăria credinței să ne smulgem

nu aveau alt sprijin decât curățenia credinței lor. Nădăjduim și credem în triumful adevăratei vieți naționale și creștine.

Și credința aceasta ne îndreptățește să adresăm tuturor celor de un suflet cu noi creștineasca chemare: Bucurați-Vă!

I. U. Soricu.

ANUNȚ. In anul ultim în care I. P. Sf. Sa mitropolitul nostru Nicolae a ținut cursuri în Academia teologică, a predat — la cerere — unul elev al seminarului din acel an un manuscris conținând o predică despre „Tânărul cel bogat”. Cel ce a primit acel manuscris este rugat să-l trimită de urgență pe adresa Cons. arhiepiscopesc din Sibiu. Dacă nu s'ar fi păstrat autograful, să se trimită o copie.

Cum se va sărbători ziua de 10 Mai. Serbarea zilei de 10 Mai va avea un caracter mai grandios decât alteori, dat fiind că anul acesta se implinesc 50 de ani dela proclamarea independenței.

Președintele consiliului, dl general Averescu, a numit o comisiune care va lucra sub conducerea sa la întocmirea programului.

Fac parte din această comisiune dnii miniștri: general Mircescu, V. Goldiș, I. Petrovici și Octavian Goga.

Afară de parada militară, manifestațiuni culturale și artistice, se va ține în ziua de 10 Mai o ședință festivă a parlamentului, la care vor asista membrii familiei Regale.

Cu această ocazie reprezentanții autorizați ai tuturor partidelor vor face declarațiuni, în legătură cu importanța zilei.

Comisiunea a și început să lucreze la întocmirea programului, care se va desfășura în toată țara în ziua de 10 Mai, și care va fi comunicat din timp tuturor autorităților din țară.

Prăznuirea marelui mucenic Gheorghe. Ziua de 23 Aprilie, pomenirea mucenicului Gheorghe coincide în anul acesta cu Sâmbăta cea mare. După tipicul și indicațiile ce le aflăm în Pentecostar, se prăznuiește Luni (a doua zi de Paști) în săptămâna cea luminată. În Sâmbăta cea mare se face slujba: Vecernia împreună cu Liturgia Sf. Vasile.

din noianul slăbiciunilor și al păcatelor, să înlesnim intrarea noastră la fericire și nu la osândă. Aceasta atârnă, cum a zis Hristos, de tăria credinței noastre.

Să lăsăm dar pe omul cel vechi, și să ne îmbrăcăm în omul cel nou. Tot mai mult să murim păcatului, și să înviem dreptății.

Virtutea să fie siguranța învierii noastre în împărăția lui Hristos, unde dorește să ne aibă El, prietenii Lui. Zi de zi, săptămână de săptămână, și an de an, praznicul învierii, să ne fie tot mai puternic îndemn spre Învierea vieții.

«Priveghiați, că nu știți nici ziua, nici ceasul, întru care Fiul omului va veni».

Ziua aceea să nu ne afle nepregătiți. De aceea să fugim de întunerecul păcatului, de ură, dușmănie, viclesug, înșelătorie, beție, trufie, și — să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi.

În aceste nădejdi, la praznicul măreț: Doamne, Isuse Hristoase, fă ca bucuria noastră de astăzi, cu puterea faptelor noastre celor bune

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Dăruiri nouă dela cler și dela mireni —

Cu neobosită râvnă și apostolică însuflețire se urmează ofrandele clerului și poporului nostru, pentru reînființarea ctitoriei istorice dela Sâmbăta de sus.

Fondurile ce se adună astfel, zi de zi, ne îndreptătesc să nădăjduim cu tărie, că gândul cucernic și înălțător, — de-a ridica în curând zidurile mănăstirii brâncovenești, ca un locaș nou de evlavie, muncă și cultură creștină, — îl vom vedea, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu dărnicia preoțimii și a mirenilor, împlinit, — spre bucuria și mândria tuturor credincioșilor cari au răspuns la chemarea arhierescă.

De astădată înregistrăm contribuiri următoare:

Dela preoții din protop. Iliia:

Ioan Lupșa, paroh, Runcșor	2000
Ioan Laslo, paroh, Fueșbăgara	2000
Traian Olariu, paroh, Bacea	1000
Longhin Popa, paroh, Tătărești	1000
Virgil Ardelean, paroh, Godinești	1000
Romul Iacob, paroh, Gurasada	1000
Ioaniche Luchu, paroh, Cărmăzinești	1000
Aurel Crișan, paroh, Brănișca	1000
Toma Tamaș, paroh, Visca	1000
Silviu Andrica, paroh, Sârbi	1000
Filimon Cosma, par. Certejul inf.	1000
Gavril Simedrea, paroh, Bretea-murășană	1000
Ioan Popovici, paroh, Gothatea	1000

Petru Jujan, paroh, Glodghilești	1000
Victor Iacob, paroh, Burjuc	500
Cornel Ghișa, paroh, Vorța	500
Gheorghe Furdui, rev'zor școlar Gurasada	500

Următorii preoți din prot. Târnava:

George Oprean, adm. protopop Diciosânmărtin	2000
Augustin Chețan, paroh, Bobohalma	1000
Iuliu Moldovan, paroh, Laslăul-român	1000
Traian Popa, paroh, Suplac	1000
Ioan Demian, paroh, Blăjel	1000
Ioan Oprea, paroh, Bahnea	1000
Asachie Marcovici, paroh, Lepindea	1000
Emil Sămărghișan, paroh, Căpâlna de sus	1000
Ioan Scumpu, paroh, Boian	500
Emil Pop, paroh, Subpădure	500

Alte contribuții:

Paraschiva Văcar, locuitoare în Ruși, jud. Sibiu	1000
Casa culturală Nădlac, jud. Arad	2000
Parohia ort. română din Nădlac, jud. Arad	1000
Societatea an. Mehanica, Nădlac	1140

Lei: 32,640

Suma de mai înainte Lei: 1.568,804

Suma totală Lei: 1.601,444

La ce concordatul? Înfășurat în giulgiul de moarte, pentru a fi dus la loc de veșnică odihnă, concordatul cu Vaticanul — vestesc ziarele — își arată earăș colții: semnarea lui s'ar face în zilele apropiate.

Reprezentanții, mari și mici, ai bisericii noastre s'au pronunțat categoric, că *nu ne trebuie concordat!* Ci, să ni se dea legea generală a cultelor, fără privilegiu pentru unii, sau pentru alții, în conformitate cu legea fundamentală a statului nostru constituțional.

Concordatul devine de prisos din clipa în care n'ar cuprinde altceva decât hotărârile legii cultelor; devine însă primejdios pentru biserica noastră și pentru statul român când, pe d'asupra, va mai cuprinde și *alt ceva*.

Proiectul de concordat cu Vaticanul conține, de fapt, mijloace exploatabile în defavoarea bisericii ortodoxe, prin urmare este vătămător și pentru stat.

La ce dar concordatul? Rămăie el acolo, unde bine-i este lui!

să ne întrameze, și la a doua a Ta Venire, la Învierea obștească, să ne înalți pe norii cerului către Împărăția veșniciei Tale, de-adreapta celor aleși ai Tăi, și până atunci totdeauna să ajungem sărbarea măreției Învierii Tale, Sfintele Paști, însuflețiți de dragostea Ta, ca totdeauna în darul Tău, noi frații în Hristos, să ne întâmpinăm cu obștescul salut:

Hristos a înviat!

Magdalena

Ți-am auzit cuvântul, și s'a făcut lumină în sufletul de patimi și rele năcătusat. De lacrima cainței e inima mea plină, — Ierta-vei tu vre-odată nelegiuita vină Și ceasul de ispită ce relelor m'a dat?

Mi-am risipit viața alături cu păcatul, La cei răi curățita fecioarei mi-am vândut; Spurcat imi este gândul și întinat mi-e patul, Cum să privesc în față acum pe împăratul, Pe cel ce dă viață, eu, clipa cea de lut?

O, Rabi, din țărână povața-ți mă ridică, Privirile-ți senine în sufletul meu ard, Și-mi recunosc păcatul și simt grozava țrică: S'apropie de tine a stricăciunii țică, Să-ți verse la picioare curatul mir de nard.

Indură-te de mine și nu-ți întoarce fața, Cu părul meu voi șterge genunchii tăi plecați, Cumpănatul nor de patimi azi își ridică ceafa, Tu mi-ai redat credința, tu mi-ai redat viața, Și-o rază de lumină spre mine să abați.

Așa. Și lasă-mi capul trudit să odihnească Alcea, pe genunchii cuprinși de brațul meu; Odihnă vreau și pace. De grija cea lumească Uitate-mi-am, o Rabi; prin tine să renască Iubirea mea de oameni, prin tine renasc eu.

Așa. Privirea-ți dulce asupra mea coboară, Subt ochiul tău o clipă acum să odihnesc. Tu ești lumina lumii și, vezi, mă înfloară, Atâta fericire pe mine mă omoară, Căci iarăș sunt curată și, Rabi, iar iubesc!...

I. U. SORICU.

„Vești bune dela Cib și Poiana“

Cu acest titlu foaia clarisimilor din Blaj, Unirea Nr. 14 din 2 April a. c. publică o știre îmbucurătoare; a uitat însă să spună, că pentru care din biserici, cea ortodoxă sau unită, este această veste bună. «Sionul românesc», foaia episcopiei unite din Lugoj «aduce vestea mângâitoare, că episcopia unită privește cu satisfacție și cu cele mai bune nădejdi desfășurarea lucrurilor din Cib și Poiana» — la care veste «Unirea» adaugă, că «ademenirile» celor ce au ținut să bucine în lungul și latul țării, că credincioșii noștri de acolo «au văzut lumina cea adevărată», au fost de foarte scurtă durată și aproape toți credincioșii acestei parohii (Cheile Cibului) au trimis episcopiei din Lugoj... o scrisoare — prin care cer să fie iertați pentru greșala făcută și să fie reprimiți la sânul părintesc, de care în chip formal și legal nici nu se lepădaseră de altfel nicidecum. «Numărul acestora a crescut apoi și cu foști credincioși ai ortodoxiei, cari, scârbiți de cele văzute și petrecute, au trecut la comunitatea noastră».

Pentru a liniști pe clarisimii dela Blaj și Lugoj cu vestile bune despre situația «nu mai puțin îmbucurătoare» ținem să le servim noi date și mai îmbucurătoare din aceste parohii, însă nu pentru biserica lor, ci pentru biserica noastră ortodoxă.

Credincioșii ortodocși trecuți dela uniți sânt statornici în legea ortodoxă, și oricâți canonici și preoți se vor trimite pe capul lor — cu tot felul de uneltiri și promisiuni, nu-i vor putea abate dela hotărârea lor — și dela credința strămoșească la care au revenit «văzând lumina cea adevărată». Nici în Poiana, nici în Cheile Cibului, credincioșii noștri nu se vor mai lăsa ademeniți ca să se lapede de credința lor ortodoxă și nu vor putea reinvia parohiile moarte pentru todeauna pentru uniți.

În ce constă bucuria episcopiei dela Lugoj? Să le arătăm noi situația reală în urma anchetei ce s'a ținut la fața locului în Cheile Cibului la 12 April a. c. din partea inspectorului general, dl N. Vlădescu.

În primăvara anului trecut, tinărul Sabin Olea, din Cib, absolvent a 6 cl. liceală a cerut să fie hirotonit pe seama parohiei vacante din Cib, dar la Sibiu a fost refuzat, din lipsa pregătirii necesare, — recomandându-i-se să-și întreprindă pregătirea. Supărat de acest refuz, a trecut la biserica unită, a fost și primit la cursul extraordinar «în clerul tinăr» din Blaj, cu gândul de a produce desbinare între credincioșii noștri din Cib și Cheile Cibului. Acest tinăr, împreună cu preotul administrator unit Sabin Buglea, din Ruda, a umblat din casă în casă și a făcut fel de fel de uneltiri și promisiuni: că unuia îi vor crește fetița la școlile din Lugoj, altuia că-i vor cumpăra cu preț bun moșia, că va dărui o parte din averea lui pe seama parohiei, că biserica va trece iarăși la uniți în urma unui ordin mai înalt ș. a. Cu toate aceste uneltiri nu au putut primi mai mult de 30 de iscălituri pe petiția ce au trimis-o la Ministerul Cultelor, și'n care arată că «aproape toți credin-

cioșii» au trecut la uniți și cer anchetă spre a li se da în posesie biserica. *Iară în caz că nu li se va da, vor apela la Liga Națiunilor!!!*

Cu ocazia anchetei însă s'a constatat, că numai 30 suflete din circa 900 câte au ambele parohii, s'au întors la uniți, și anume 5 familii din Cib, cu 15 suflete, și cam tot atâtea din Cheile Cibului, dintre cari mulți sânt rudenii sau cu fostul preot unit, sau cu tinărul Olea. Cu toate aceste treceri — de tot temporale — au mai rămas din curând convertita parohie unită în Cheile Cibului 205 suflete ortodocși, iară în Cib mai bine de 560 suflete. Și nu va trece mult timp până ce și acele suflete rătăcite, văzând uneltirile uniților — se vor întoarce iarăși la sânul bisericii mame.

Îi invităm și noi — cu «Unirea» împreună pe clarisimii domni dela Lugoj și Blaj să poftescă cu noi la Cheile Cibului și se vor convinge, că pe când noi sântem primiți cu brațele și sufletele deschise și cu toată dragostea — pe atunci ei vor fi primiți cu ușile și sufletele închise, ca niște oameni, ce i-au ținut atâta timp departe de «lumina cea adevărată» a legii strămoșești.

De acest fapt s'au putut convinge și administratorul parohial unit Sabin Buglea și tinărul S. Olea, cari în dimineața zilei de 3 Aprilie a. c. la ora 5 au spart fereastra bisericii din Cheile Cibului și au intrat în biserică pe fereastră apoi au forțat și deschis ușa, ca pe când vor veni credincioșii, să-i găsească în biserică — și astfel să — asiste la serviciul lor. S'au înșelat însă amar, căci credincioșii alarmați — i-au scos cu forța din biserică, ca pe niște păstori răi cari intră pe din dos în staul ca furii, nu pe ușă, ca păstorul cel bun. Cu această ocaziune ne-au furat și sf. Antimis de pe prestol — săvârșind un sacrilegiu!!! Acest fapt l-au recunoscut făptuitorii la ancheta făcută atât de dl Inspector Vlădescu, cât și de jandarmerie, care a dresat actele cuvenite și le-a înaintat parchetului de pe lângă tribunalul din Deva.

Și stând astfel lucrurile, clarisimii dela Blaj ne acuză tot ei, că am «bucinat în lung și în largul țării» — un fapt care arată buna credința celor ce lucră — nu pentru aducerea păcii între credincioși, ci a scandelei — chiar acum în vremea păresimilor, — când ar trebui să le ducă cuvântul iubirii și iertării creștine a Celui ce a pățimit pentru noi, iară nu învrăjbiria credincioșilor prin acte de felul celui arătat mai sus.

Cât despre sentimentele naționale ale uniților cari au stat la o parte dela încoronarea primului Rege al tuturor românilor, ne vorbește așa de elocvent amenințarea cu Liga Națiunilor ce se face în această petiție, fabricată la Lugoj de preoții uniți.

Aceasta este situația adevărată, care se desprinde din constatările făcute la fața locului de dl Inspector general N. Vlădescu. — Cu alte cuvinte, alții sânt cari mărturisesc de dreptatea noastră, și sânt mulți. *Cronicar.*

Pastorale arhieresti

— La zilele praznicului Invierii —

Cuvinte calde care vor străbate la inimile dreptcredincioșilor, au adresat, și în anul acesta, de sfintele sărbători ale Invierii Domnului, toți chiriarhii mitropoliei noastre ardelenne.

P. S. Sa Episcopul *Iosif* al eparhiei Caransebeșului trimite credincioșilor solia arhierescă, zicând: «Faceți ca în casele voastre să se sălășluiască pacea, bunăînțelegerea și dragostea, prin care veți preface casele voastre în cuiburi de îndestulare și fericire. Fiți râvnitori de fapte bune, trăiți în trezvie și frica lui Dumnezeu, ținând mâna de ajutor celor lipsiți și neputincioși, aducându-vă aminte întotdeauna, că și pentru aceștia s'a jertfit, și pe aceștia îi cuprinde Domnul întru dragostea Sa».

P. S. Sa Episcopul *Roman* al Orăzii dezvoltă, în pastorala sa, ideea rugăciunii, o necesitate sufletească, arătând puterea ei covârșitoare când izvorește din credință:

Dacă e puternică rugăciunea omului singur, dacă e puternică rugăciunea familiară, ce să zic de rugăciunea Bisericii: adunarea cea mare a sufletelor, a tuturor familiilor, a tuturor popoarelor? În această mare rugăciune tremură toate corzile sufletului: suspinele mamelor îngrijorate de soarta copiilor, gemetele înădușite ale bărbăților cutropiți de greutatea vieții, dorul nedeslușit al copiilor nevinovați. Rugăciunea bisericii are zile anumite, în care ea se 'nalță de pe tot pământul către cer: Dumineca și zilele de sărbătoare. În aceste zile tot pământul se înfrățește în aceeaș rugăciune. În aceste zile de rugăciune prezența lui Dumnezeu între oameni par'că i mai simțită, mai reală. Iată cum descrie un învățat frumusețea Duminecii: «Mi aduc aminte, ce mi s'a întâmplat în copilărie. Dimineața, când m'am sculat, m'am simțit așa de bine, că e Duminecă. Sub fereastră, între crengile pomilor, pasările cântau mai frumos, aerul era plin de cântări și miresme; clopotele bisericii sunau mai sărbătorește; ce senin era cerul, cât de strălucitor soarele! Atunci n'am înțeles taina și mă întrebam: de ce s'a schimbat natura? Mai târziu am înțeles. Copile, pe care lucesc încă picurile apei dela botze, a cărui inimă bate încă de mângăierile mamei, sufletul tău religios trimite în natură raza sa, aceasta o face mai frumoasă, mai asemănătoare ție».

Lumea aceasta e așa de împovărată cu păcate. Ce o mai ține? Rugăciunea bisericii, miile de preoți și episcopi ridicată spre cer, cari cu buze înroșite de sângele Mântuitorului se roagă pentru toată lumea: «Îndură-Te Doamne!» și suspinele milioanele de oameni, cari răspund: «amin». Și peste toate aceste rugi, «suspinele negraite ale Duhului Sfânt», care încălzesc, întăresc și ajută în chip minunat rugăciunea oamenilor. —

P. S. Sa Episcopul *Nicolae* al eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului își termină pastorala cu următoarele luminoase cuvinte de rugăciune către Cel Atotputernic, și de îndemnuri către credincioși:

Tatăl Nostru

Meditație

De G. Papini

Apostolii cerură dela Isus o rugăciune. El le zise să facă rugăciuni scurte și în taină.

Apostolii nu erau mulțumiți cu vorbele recomandate de preoții formalști și iubitori ai literei dela Templu. Ei voiau o rugăciune, care, pentru cei ce urmează pe Hristos, să fie putere.

Isus, pe Munte, le spune atunci, ca exemplu de rugăciune: «*Tatăl Nostru*». Singura rugăciune pe care a dat-o Isus. E cea mai frumoasă dintre toate.

Cu toate că rugăciunea *Tatăl Nostru* e simplă, oamenii cei mai mulți n'o înțeleg. Repetarea de veacuri și mecanică a limbii și a buzelor, rostirea de două mii de ani, formală, rituală, distrată și indiferentă, a învăluit-o într'un fel de văl al silabelor, al căror înțeles original și familiar intim s'a pierdut.

Să recitim cuvânt de cuvânt *Tatăl Nostru*, ca un text nou, pe care-l avem pentru întâia dată înaintea ochilor și vom vedea că astfel își

perde caracterul de banalitate rituală, regăsindu-și adevăratul înțeles.

Tatăl Nostru: pentru că sântem făpturile tale, și tu ne iubești ca pe fii; tu nu ne faci nici un rău.

Carele ești în cer, în ceea ce se opune pământului, în sfera opusă materiei, deci în spirit, și încă în această parte minimă și totodată eternă a spiritului: sufletul nostru.

Sfințească-se numele Tău: Noi nu trebuie să te adorăm numai cu buzele, ci trebuie să fim demni de tine, să te însușim c'o dragoste mult mai puternică, pentru ca tu să nu mai fii învingătorul, Domnul luptelor, ci *Tatăl* care dă fericirea în pace.

Vie împărăția ta: Împărăție a cerurilor, împărăție a spiritului și a iubirii evanghelice.

Fie voia ta, precum în cer și pe pământ: fie ca legea ta de belșug și de perfecțiune să stăpânească, atât spiritul cât și materia, în văzutul și nevăzutul univers.

Pânea noastră cea de toate zilele dă-ni-o nouă astăzi: căci materia corpului nostru, pur-

tătoarea necesară a spiritului, are trebuință, în fiecare zi, de mic ajutor material. Noi nu-ți cerem bogăție, piedecă vătămătoare, ci numai ceea ce ne mijlocește viața, pentru a deveni mai vrednici vieții pe care tu ni-o promiți. Omul nu trăiește numai cu pâne, lipsit însă de bucata de pâne, sufletul, locuitorul acestui corp, nu s'ar putea nutri cu alimente mult mai prețioase.

Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșelile noastre: Iartă-ne nouă precum și noi iertăm altora. Tu ești creatorul nostru etern și infinit, nici odinioară nu ne vom putea plăti datoria față de tine. Dar cugetă, că având în vedere natura noastră păcătoasă, e mai ușor să ștergi amintirea tuturor datorțiilor noastre față de tine, decât ca noi să iertăm, o singură eroare a unui singur greșit al nostru.

Și nu ne duce pe noi în ispită: Noi sântem slabi și pradă cărnii, în această lume, care pare câte-o dată așa de frumoasă și ne îmbie cu toate moliciunile lipsei de credință. Ajută-ne, pentru ca a noastră convertire să nu întâmpine rezistență și ca intrarea noastră în împărăția cerească să nu fie împedată.

«Fă, Doamne, ca ziua învierii să însemne o treaptă de înălțare pentru neamul nostru!

Scoate-ne, Doamne, din robia întunerecului și așează-ne în rândul celor hotărâți să trăiască cu vrednicie și cu mulțumire.

Alungă, Doamne, din satele noastre pe cei cuprinși de patima beției și cheltuesc, — într'un singur an, — milioane pentru spirt, această otravă și acest izvor al sărăciei și al pierzării oamenilor.

Ce s'ar putea face cu acești bani, câte lacrimi s'ar alina, câte suferințe n'ar inceta, câte școale nu s'ar putea ridica, câte cărți bune n'am putea răspândi în satele noastre, cum ar putea fi casele Domnului, bisericile noastre?

Ca prin farmec, ca prin minune am putea vedea cu ochii noștri sufletești învierea neamului nostru, dacă s'ar ști stăpâni, dacă ar putea pune strajă gurii, — dacă ar putea înfrâna această patimă urâtă, care împinge la sărăcie, la rușine, la boale de minte, la oțică, — ce seceră vieții tinere, care ar putea trăi și ar putea fi de folos bisericii și neamului.

În 400 de sate ale de Dumnezeu păzite și reinviatei Eparhii a Marelui Voevod Ștefan cel Sfânt, se vor ceti aceste slove ale Arhierelui vostru doritor de bine al fiilor săi sufletești și mult îndurerat, — până vă veți hrăni cu otrava spirtului, moartea trupeză și sufletească, a celor de azi și a celor de mâine!

Dacă dintre cele 400 sate ar face legământ sfânt numai 40, că vor intra în oastea Domnului, în ceata celor ce nu beau de loc, ori nu beau peste măsură, și se abțin de beaură și dela sudalme, — aș avea eu Arhierul vostru cea mai mare mângâiere, cea mai desăvârșită mulțumire sufletească că povețele noastre au căzut pe pământ roditor, — pe inima curată și înțeleghătoare, izvorul tămăduirii și izvorul tuturor bunătăților pe pământ și în cer, ați da dovadă nouă, că omul nu ascultă mai mult de glasul peirii, decât de al mântuirii și s'ar pogori din belșug darul de sus asupra voastră, ca să fie cu voi cu toți pân' la sfârșitul veacului».

6 noapte sub cupola Sfântului Mormânt

Era o noapte de Septembrie, cu un aer azuriu și plin de stele. Pe ulițele strâmte ale Ierusalimului, înveșmântate în haina de pace adâncă a nopții, ne strecuram noi, închinătorii români, la vale spre sfântul Mormânt. Pașii noștri loveau caldarâmul și cutremurau tăcerea prin sgomotul lor. Ne vorbiam în șoapte, ca să nu turburăm liniștea cetății sfinte.

Pe câteva trepte, coborâm spre ușa de intrare. Era întuneric beznă. Ni se părea că, întocmai ca o Magdalena căutam în noapte «trupul Domnului Isus». Dar, îndată ce pătrundem prin poarta de intrare,

Ci ne mântuiește de cel rău: Tu care ești în ceruri, care ești spiritul, care ai putere asupra răului, asupra ireductibilei și dușmănoasei materii, — și este greu fără îndoială de-a scăpa de cursele ei, — Tu potrivnic al Satanei, negațiunea materiei, ajută-ne. În această învingere asupra răului, care într'una ne pândeste, căci răul va fi numai atunci complet distrus, când toți se vor fi ridicat deasupra lui, — în această victorie decisivă stă măreția noastră, pe care însă nu o vom putea ajunge, decât cu ajutorul Tău.

Cu această cerere se termină *Tatăl nostru*. Nu aflăm în el pompoase lingușiri din rugăciunile orientale, laude nesfârșite și hiperbolice, ce par a fi născocite de cănele, care adoră pe stăpân când li permite să trăiască și să mănânce.

Nu aflăm suspinarea înlăcrimată a psalmistului care cere dela Dumnezeu toate ajutoarele, vremelnice mai curând decât spirituale, care se tânguiește dacă recolta e slabă, dacă nu se bucură de respectul a lor săi și care invoacă plăgi și săgeți împotriva dușmanilor, dacă singur nu-i poate birui.

Aici, unicul elogiu e cuvântul *Tatăl*. Laudă,

o muzică din alte lumi, în clocot de bolte, spre noi se coboară. Stăm aiuriți de muzica aleasă, în cuvinte neînțeleasă. Sfișit plecăm spre mormântul Domnului, să n'inchinăm în pace și'n liniște de noapte! O! ce mlrează duhovnicească poate împărtăși mormântul. Apropierea de el, te face să n'țelegi minunea învierii odată cu evanghelistul Ioan (20, 8) care, cum văzu mormântul și crezu. Câți genunchi umiliți și inimi robite nu și-au vărsat amarul sau dorul de-o viață nouă pe peatra cea albă! Aici ne-am înșiriat, și ne-am numărat și rudele și frații și pruncii și tații și bunii prieteni și fiii sufletești.

Ne-am ridicat. Plecăm prin întuneric spre locul din care se varsă'n unde îngerești, cântări de voci femești. E sus la Golgota. Suim în sfișală pe trepte'n spirală. În fața altarului ortodox, patru măicușe citesc un acatist. Și cântă la urmă cu toate împreună, *Fecioarei Curate*: «Bucură-te cea plină de dar; care întru adormirea ta, nu ne lași pe noi». O! Ce frumoasă cântare! Ce dulce legănare! Ce armonii sublime pân' un om ca mine!

Am ascultat pân' la sfârșit pioasa rugăciune ș'am sărutat și noi cu dor, și crucea răstignirii, și gaura din peatră în care a fost înfiptă crucea.

Ne-am pogorât din nou pe coridoarele, care împresoară patriarhia ortodoxă. De sus din înălțimea bolții scilipeau, ca niște licurici, un roi de candelă cu ochi mici.

Prin văzduhul liniștit, clopotele au pornit să-și reverse-a lor chemare, peste-a culmelor spinare.

Era ceas de rugăciune. Liturghie românească la capela sfântului mormânt.

Sânt ales ca să slujesc, cu un frate basarabean, și altul bucovinean și cu doi transilvăneni.

Vlădica Nicolae ne cârmuește slujba. Corul preoților sibieni cântă liturghia'n străni.

Ne citim, cu stăruință, toată slujba în credință.

La sfârșit, o gloată întregă de părinți, toți frați români, cu epitrahile pe grumaz, așteaptă clipămpărtășirii. Ce rând frumos de oameni tineri chemați la slujba Domnului!

Cu trupul Domnului în palme, facem ocolul sf. mese și ne rugăm mărturisind, ca trupul Domnului să ne ferescă de păcat, să n'ntărească'n orice sfat, spre binele bisericii.

care e chează și mărturisire de dragoste. Acestui părinte nu i se cere decât puțină pâine, — pe care ești gata s'o dai, căci vestirea Impărăției este un lucru necesar, — și aceeași iertare, pe care-o dăm și noi potrivnicilor noștri; și n'nsfârșit o pavază pentru a înfrunta răul, dușman comun al tuturor, zid gros, care stăvilește intrarea în Impărăția cerurilor.

Cine zice: *Tatăl nostru*, nu este nici orgolios, nici umilit. El vorbește tatălui său cu accentul intim și blând al încrederei, aproape dela egal la egal. Sigur de-a fi iubit, el știe că tatăl său cunoaște dorințele sale și că n'are nevoie de discursuri.

«*Tatăl vostru*, — muștra Isus — știe ceea ce vă trebuie, înainte de-a cere voi dela El».

Cea mai frumoasă dintre rugăciuni, este totodată un memento zilnic, de ceea ce trebuie să îndeplinim, pentru a fi asemenea lui Dumnezeu.

Trad. de Gh. Secaș.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

La ora 3, spre ziuă, ne-am dus la hotel și ne-am dedat odihnei. Am adormit somn fericit rostind în gând: «Trupul tău cel sfânt, Doamne Isuse Hristoase, să-mi fie mie spre viața de veci, și scump sângele tău (să-mi fie) spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășirea aceasta, spre sănătate, bucurie și veselie, și, la înfricoșata a doua Ta venire, învrednicește-mă pe mine păcătosul, a sta de-adreapta slavei Tale».

Econ. A. C. Cosma
Bălca-Cotoșenești.

Deputați în Adunarea eparhială

Pe teritoriul arhidiecezei de Alba-Iulia și Sibiu s'au ales deputați pentru Adunarea eparhială în cercurile:

1. Sibiu: din cler Dr. Gr. Cristescu, profesor la Academia teologică din Sibiu; mireni: Octavian Goga, ministru București și Dr. I. Bunea, directorul liceului «G. Lazăr», din Sibiu.

2. Săliște: din cler Dr. Dumitru Borcia, protopop în Săliște; mireni: Dr. N. Comșa, prefect în Sibiu și Dr. N. Schiau, avocat în Sibiu.

3. Mercurea: din cler Avram Pecurariu, protopop în Mercurea; mireni: Corneliu Muntean, notar în Mercurea și Dr. Liviu Ionaș medic în Sibiu.

4. Sebeș: din cler Sergiu Medean, protopop, în Sebeș; mireni: Dr. Lucian Borcia, avocat în Sibiu și Dr. Ioan Cușuta, prefect în Alba-Iulia.

5. Blaj: din cler Trandafir Scorobeș, cons. arhiep. în Sibiu; mireni: Alex. Tătuțescu, notar public în Diciosânmărtin și Ioan Vulcuș, director școlar în Diciosânmărtin.

6. Orăștie: din cler Vasile Domșa, protopop în Orăștie; mireni: Dr. Aurel Vlad, deputat în cameră și Aron Demian, Directorul Liceului «Aurel Vlaicu» Orăștie.

7. Deva: din cler Arhim. Dr. V. Stan, directorul școlii norm. din Sibiu; mireni: Dr. P. Groza, ministru București și Dr. Simion Câmpian, prefect, în Deva.

8. Hațeg: din cler Ioan Duma, protopop în Petroșeni; mireni: Iosif Iancu, Insp. general București și Dr. Armand Teodosie, avocat.

9. Hunedoara: din cler Dr. Vasile Oană, prot. în Hunedoara; mireni: Dr. G. Dubleș, avocat în Deva și Dr. Gheorghe Dănilă, notar public în Hunedoara.

10. Ilia: din cler Iosif Morar, protopop în Dobra; mireni: D. Comșa, prof. sem. în retr. în Sibiu și Dr. D. Sulică, avocat în Ilia.

11. Geoagi: din cler Valeriu Goron, protopop în Geoagiu; mireni: Dr. I. Jantea, pretor și Dr. Simion Câmpian, prefect în Deva.

12. Zarand: din cler Virgil Nistor, cons. arhiep. în Sibiu; mireni: Dr. C. Glava, judecător de ocol în Brad și Ioan Ghișe, dir. de bancă în Brad.

13. Mediaș: din cler Dr. A. Crăciunescu, prof. acad. teol. în Sibiu; mireni: Dr. Dionisie Roman, avocat în Mediaș și Dr. Ilarie Holom, avocat Elisavetopol.

14. Sighișoara: din cler Emilian Stoica, protopop în Sighișoara; mireni: Eugeniu Goga, deputat în Cameră și Aurel Popa, prefect jud. în Sighișoara.

15. Oituz: din cler Dr. George Proca, consilier arhiep. în Sibiu; mireni: D. Coltofeanu, consilier arhiepiscopesc Sibiu și Dr. Vichentie Rauca Rauceanu, avocat în Sfântul Gheorghe.

16. Brașov: din cler Dr. Iosif Băga, protopop în Brașov; mireni: Al. Lăpedatu, fost ministru, prof. univ. Cluj și Dr. Ioan Garoiu, avocat în Brașov.

17. Bran: din cler Ioan Hamsea, protopop în Zărnești; mireni: Ioan Ionică, dir. de fabrică Zărnești și Ioan Moșoiu, profesor în Brașov.

18. Făgăraș: din cler Nicolae Borzea, protopop în Făgăraș; mireni: Valer Langa, pretor în Șercaia și Gh. Popa-Liseanu, dir. al învățământului în București.

19. Avrig: din cler Ioan Căndea, protopop în Avrig; mireni: Ioan de Preda, avocat în Sibiu și Dr. Victor Stanciu, profesor universitar, Cluj.

20. Agnita: din cler Dr. Andreiu Gălea, cons. arhiep. în Sibiu; mireni: Victor Păcală, inspect. inv., București și Dr. Rom. Curta, avocat Agnita.

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17

scrierea

„La picioarele Mântuitorului”

Scurte meditații pentru preoți, prelucrate după

A. Huonder, din limba germană

de

Ioan Moșoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană.

Pagini 205. Prețul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi citit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Conferență despre Andrei Șaguna. Profesorul universitar, dl G. Bogdan-Duică, și-a dezvoltat, într-o conferență ținută în 18 I. c. la Cluj, sub auspiciile Reuniunii femeilor ortodoxe de acolo, ideile privitoare la calitățile și personalitatea lui Andrei Șaguna, omul care s'a ridicat mult peste capetele conaționalilor săi de frunte și chiar a oamenilor politici ai monarhiei. În timpul cel mai greu pentru neamul nostru din Ardeal, a făcut politica cea naturală, care era singura cale spre ridicarea poporului român împotriva încercărilor de asuprire ale ungarilor, sprijinind interesele Curții din Viena. Schimbarea în bine a robului Ardeal se datorește aproape exclusiv lui Andrei Șaguna. Meritele sale pe teren bisericesc par a fi și mai mari decât cele câștigate pe teren politic. Întărirea bisericii ortodoxe, în luptele cu sârbii și catolicii apuseni, a urmărit-o până la sfârșitul vieții sale: intrigi și piedeci n'au putut să-l desarmeze. Astăzi toți românii pot privi pe Andrei Șaguna ca o personalitate strălucitoare în istoria neamului.

Conferențiarul a fost viu aplaudat de numerosul auditor.

„Societatea ortodoxă națională a femeilor române” își ține anul acesta congresul și adunarea generală la Chișinău în zilele de 7—8 Mai.

Congresul va fi onorat cu prezența A. S. R. Principesei Elena și a dlui ministru al Instruiunii publice.

Rolul igienico-social al preotului

În primul număr al revistei lunare acum apărute, *Sănătatea Publică*, (București, strada Tudor Vladimirescu 1 A., abonamentul 120 lei pe an), se poate citi, sub titlul Rolul igienico-social al preotului, un scurt și cuprinzător articol scris de dl prof. N. Colan, dela Academia teologică «Andreiană» din Sibiu.

Autorul stăruiește, ca preoțimea noastră să-și dea concursul jertfelnic unei salutare acțiuni, aducând efectiv ajutor serviciului sanitar în combaterea boalelor medicale și sociale, spre a împiedeca sleirea puterii și ruina atâtor fii ai neamului. Pentru a avea un cler pregătit să ia lupta împotriva boalelor contagioase și patimilor care ruinează sănătatea trupezască și sufletească a poporului, autorul propune — pentru nevoile imediate — ca, în cadrul cursurilor pastorale, 2—3 medici specialiști să împărtășească în câteva lecții cunoștințele necesare pentru combaterea plăgilor (tuberculoză, sifilis, alcoolism) ce săcătuesc vitalitatea neamului; iar, pentru pregătirea viitoare a clerului, crede că ar trebui să se introducă la toate seminariile, academiile teologice și facultățile teologice, în mod obligator, *cursul teoretic și practic de igienă socială*. În sfârșit, în același scop, s'ar putea trimite unul sau doi specialiști, să studieze instituțiile de caritate (spitale, ospicii etc), ale bisericilor din Apus, pentru a le adapta apoi potrivit trebuințelor și posibilităților dela noi.

Toate aceste idei și propuneri sânt vrednice, negreșit, de cea mai serioasă atențiune a tuturor acelor, cari stau în slujba bisericii și a statului.

Invierea Domnului

— Meditație —

Doamne, Te rugăm să verși harul Tău în sufletele noastre, pentruca prin patimile Fiului Tău să ajungem la mărirea Invierii.

Isus Hristos s'a vândut pentru greșelile noastre, și s'a sculat pentru îndreptarea noastră, (Rom. 4).

Înviind din morți, ni-a dat nădejdea unei vieți noi, ne-a învățat să ajungem la viață nouă, și ni-arătat calea altei vieți.

Punctul I:

Dumnezeu L-a înviat pe El din morți, ca credința noastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu (I Petru 1). Nu-i nădejde acolo, unde nu-i și credință; deoarece nădejdea este întregirea credinței. Hristos înviind, întâi ni-a dat credința despre învierea Sa preamărită, ca să întărească în noi nădejdea Invierii noastre, și astfel ne-a învățat a nădăjdui prin credință o viață nouă. Invierea Domnului este baza credinței, ca să credem că Dumnezeu ne poate învia spre o viață nouă, și este totodată întărirea nădejzii noastre pentruca să nădăjduim în Dumnezeu, care dorește să înviem spre această viață nouă.

«Iar de vreme ce Isus Hristos se propoveduește ca s'a sculat din morți, cum zic unii dintre voi că Invierea morților nu este? Și de nu este învierea morților, nici Hristos dar n'a înviat. Iar dacă n'a înviat Hristos, zadarnică este propoveduirea noastră, zadarnică dar este și credința voastră» (I Cor. 15).

Prin aceste cuvinte sfântul apostol Pavel ne întărește credința în Invierea Domnului: ne sânt martori înșiși dușmanii noștri cari au pus sentințele la mormântul Domnului; ne sânt martori învățăceii Domnului, cărora li s'a arătat în răstimpul celor 40 de zile după învierea Sa, arătând prin multe dovezi că și după patimile Sale este viu. În urmă ne sânt martori mai mult de 500 de frați, cărora li s'a arătat și în prezența lor s'a înălțat la cer. Deci este de sine înțeles că morții vor învia, deoarece dacă cei morți nu vor învia nici Hristos n'a înviat. Dacă Isus Hristos pe cei morți nu i-ar putea rechema la viață, atunci cum a putut să învieze, zadarnică este propoveduirea noastră; dar Isus Hristos ne spune: Aceasta este voia Tatălui meu că tot cine vede pe Fiul și crede întru El să aibă viață veșnică; și Eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi. (Ioan 6).

Nu este dar zadarnică credința noastră prin care cerem și propoveduim o viață mai bună și statornică, dar nici nădejdea noastră nu i zadarnică care se bazează pe credința puternică prin care noi așteptăm o viață nemuritoare și asemenea mării Domnului.

Punctul II:

Hristos, înviind din morți, ni-a arătat calea către învierea vieții. Precum Hristos a trebuit să pătimească și așa să între întru mărirea Sa, așa și noi prin multe necazuri, prin omorârea trupului și duhului trebuie să intrăm în împărăția cerului.

«De am murit împreună cu Hristos, împreună cu dănsul vom învia», (II Tim. 2). Dar pentru a învia, întâi trebuie să pătimim și să murim, nimicind pe omul cel vechi, după voia lui Dumnezeu. Până când omul cel vechi va trăi, nu poate exista pentru el așteptarea Invierii spre viață; căci ceea ce se samănă, cum zice apostolul, nu înviază, de nu va muri întâi, (I Cor. 15).

Trebuie să murim păcatelor și neștiinței celei vechi, trebuie să ne răstignim trupul nostru cu păcatele și poftele lui, să ne desbrăcăm de omul cel vechi cu poftele sale și să ne îmbrăcăm în omul cel nou, care după Dumnezeu s'a zidit întru dreptate și întru sfințenia adevărului, (Efes. 4).

Dar dacă nu am murit cu Hristos, nici nu vom învia cu Hristos. Trebuie să murim cu Hristos, pentruca să înviem și să împărțim cu Hristos. Pentru a găsi o viață mai bună, în Hristos, este necesar ca murind păcatelor să trăim întru dreptate, și murind să trăim lui Dumnezeu.

Prin reînnoirea trupului și duhului, prin reformarea vieții celei vechi, să zidim în noi pe omul cel nou care să poarte chipul lui Adam, nu al celui pământesc, ci al celui ceresc, care răstignit lumii să slujească numai lui Dumnezeu, ca prin omorârea trupului să arete în trupul său viața lui Hristos, iar prin lipsuri, răbdare, smerenia, ascultarea, blândețea și dragostea lui Hri-

stos; prin faptele dreptății și ale virtuților să trăiască viața lui Hristos în duhul Lui. Dacă nu vom învia duhovnicește în Hristos, nu vom învia nici trupește împreună cu Hristos spre viață. Deci, întâi ceea ce este duhovnicesc, și apoi ceea ce este animalic trebuie să învie; deoarece ceea ce nu este duhovnicesc, nu trăește, nici nu învie prin aceea ce este animalic; ci, din contră, ceea ce este animalic trăește și învie prin ceea ce este duhovnicesc.

Cine să ne izbăvească de trupul morții acesteia? Numai harul lui Dumnezeu, care prin patimile și învierea Domnului l-am primit, numai el poate să ne mântuiască.

Invierea Domnului nostru Isus Hristos ne arată calea și ne învață a umbla spre viața cea nouă. Amin. Lidarh.

Recensământul

Implinirea lucrării de numărătoare generală, ce-și ia începutul în 24 I. c., este împreunată cu oarecare greutate, deși s'ar părea că a număra este lucrul cel mai simplu din lume.

Recensământul este totdeauna întâmpinat, de pătura mai puțin cultă a țării, cu mare nencredere și bănuială.

Deaceia îndatorirea fiecărui cetățean pripepător, și de sine înțeles a preoților noștri, este să ajute la implinirea lucrării de interes general, menite să știm: «câți sântem și care sântem».

Neștiutorilor să li se repete lămurit, că nu este nici decum vorbă de taxe și biruri nouă, sau de alte greutăți asemănătoare; numărătoreea generală trebuie să se facă în țara care și-a mărit teritoriul între margini firești.

Nu știm încă, despre țara noastră astăzi, după 9 ani dela unire, dacă are de două sau de trei ori atâți locuitori câți avea înainte de războiul mare al întregirii...

Declarațiile pentru această numărătoare au să se îndeplinească exact și cinstit. Funcționarii administrativi sânt datori să informeze amănunțit pe oricare cetățean, care întâmpină greutatea la completarea buletinelor, cu datele cerute pentru fiecare persoană.

Buletinele, astfel întregite, se vor ridica apoi cel mai târziu în 5 Mai 1927.

Fixarea datei de 24 April nu cere ca buletinele să se completeze imediat în ziua de Paști, ci să se specifice în buletine (până la data de 5 Mai) *situația reală din ziua de 24 April*, când după obicei tradițional toată lumea se strânge de sărbători la cămin.

Liga sașilor

Fii de-ai poporului săsesc, intelectuali și țărani, s'au întrunit la Sibiu, în 14 April 1927, în sala dela Unicum, cam 150 de persoane, din oraș și din comunele locuite de sași, ca reprezentanți ai Ligii săsești, care avea să se întemeze în această adunare generală.

Președintele adunării, parohul i. r. M. A. Schuster, salutând pe cei prezenți, expune situația actuală a poporului său, în urma crizei economice produse de război și de urmările lui, — o criză care se înăsprește, zice oratorul, prin impozitele enorme, cerute astăzi de *biserica și de școala confesională* pe care Liga săsească voește să le susție din toate puterile, dar fără a provoca ruina poporului săsesc. Arată apoi unele modalități spre atingerea acestui scop.

Din sinul adunării s'a trimis telegramă omagială către M. Sa. Regele, și altă telegramă către ministrul președinte, dl general Averescu.

După aceasta a luat cuvântul dl A. Dörr, vestind că Liga pornește lupta, pe terenul bisericesc și politic, căutând să aducă la îndeplinire, prin toate mijloacele potrivite și legale, dorințele sașilor nemulțumiți.

Au mai vorbit și alți delegați, din deosebite ținuturi ardelenesti; s'a accentuat, cu această ocazie, dezideratul ca guvernul nostru să fie rugat să alcătuească neîntârziat *legea cultelor*.

Activitatea ligii este de altfel violent criticată în organul săsesc *Tageblatt*, unde confratele nostru, redactorul șef, dl Dr. F. Theil, de streajă mereu la căpătâiul poporului dela «Broos» până la «Draas», trage clopotul în dungă, pentru «scisiunea» produsă între conaționalii săi.

INFORMAȚIUNI

Hristos a' nviat! Dorim tuturor cetitorilor și colaboratorilor noștri să petreacă în pace și sufletească mulțumire sărbătoarea Sfintei Invieri a Domnului nostru Isus Hristos!

Mareșalul Curtii Regale roagă pe doamnele care posed Crucea comemorativă «Elisabeta» din războiul dela 1877—78, precum și pe dnii cari erau deputați sau senatori în acel timp, să binevoiască a-și comunica numele și adresele la: Palatul regal din Calea Victoriei, Cancelaria Mareșalului.

Desvelirea monumentului, ridicat în fața regimentului Vânătorilor de munte, la Brașov, în amintirea eroilor vânători căzuți la Cireșoia, Tg. Ocna și la Tisa, a înălțat sufletele românești dela poalele Carpaților. Sărbătoarea s'a desfășurat, în 14 April 1927, în prezența dlui ministru de interne O. Goga, — care a rostit o înflăcărată vorbire, — și a unui distins și enorm public de câteva mii de oameni. Monumentul înfățișează un vultur uriaș cu privirile spre granițe.

Posturi nouă de preoți militari activi. În Monitorul Oficial Nr. 71 din 31 Martie a. c. s'a publicat concurs pentru 6 posturi nouă de preoți militari activi. Cererile, instruite cu documentele prescise de Regulamentul clerului militar, sânt a se adresa până cel mult în 15 Mai a. c. Inspectoratului clerului militar, care dă oricui informații speciale.

Cotele de chirie ce vor trebui, după noua lege, să plătească chiriașii, cari se bucură de prelungirea contractelor: a) Chiria anuală în vechiul regat, Ardeal și Bucovina, până la suma de 3000 lei sau coroane, și în Basarabia până la 1200 ruble, plătite la 23 Aprilie st. v. 1916 și 6 Mai 1914, se înmulțește cu 16; b) Dela 3000 lei sau coroane și 1200 ruble până la 5000 de lei sau coroane, sau 2000 ruble, chirie plătită la epocile arătate mai sus, se înmulțește cu 15; c) Dela 5000 lei sau coroane, sau 2000 ruble în sus, chirie plătită la epocile arătate, se înmulțește cu 12. — Pensionarii vor plăti chiriile de înaintea războiului înmulțite cu 12.

Duhuri neliniștite. Castelul Huniadeștilor de la Beregsău, lângă Brașov, e cunoscut de câțva timp ca loc unde umblă «duhurile» foștilor săi stăpâni, nemulțumiți de faptele urmașilor. După liniște de jumătate de an, duhurile earăș s'au tulburat zilele acestea, când un colț din castel s'a dărâmat și cărămizile au căzut lângă zid. Țăranul Iansky a venit cu roaba, s'o încarce cu cărămizile căzute și să-și repareze curtea. Abia a pus câteva în roabă, și vede deodată alte cărămizi prăbușindu-se par'c'ar veni în ajutorul celorlalte, ca să nu fie duse de acolo; nu se vedea de unde cad, veneau ca frunzele luate de vânt și cădeau cu nemiluita. Speriat, țăranul a fugit și s'a înapoiat cu câțiva oameni; dar și în fața acestora s'a repetat: cărămizile se înălțau ca atrase de un magnet, apoi cădeau în acelaș loc. Satul s'a îngrozit pe urma celor văzute.

Impotriva unei piese teatrale. Ziare din capitală vestesc, că I. P. S. Sa patriarhul Miron intervenise la ministerul de interne pentru scoaterea din repertoriul Teatrului național a piesei «Păcală», de Horia Furtună, din motivul că în unele scene ale piesei, prin felul cum sânt înfățișate mănăstirile bisericii noastre, se jignesc sentimentele religioase ale românilor. Piesa a fost totuș menținută; dar, când Vineri seara s'a reprezentat din nou, la începutul actului al treilea îndatăce a apărut în scenă actorul îmbrăcat în haine călugărești, un mare număr de seminaristi și studenți teologi din București l-au fluierat. În urma sgomotului produs, reprezentarea nu s'a continuat și publicul a părăsit sala. Va plecă acum și «Păcală» în turneu? Este aproape sigur, dar îndrăznețul Păcală se va păcăli, probabil, și în provincie, poate mai rău decât acolo.

Aviz. Primim: Absolvenții în viață, cu diplomă de: învățator, preot sau profesor, ai «Seminariului Andreian» Sibiu, promoția 1898, sânt rugați a trimite adresele lor și ale colegilor în vederea unei întruniri la Sibiu în ziua de Sf. Petru și Pavel 1927, după 30 ani de despărțire, — colegului lor *Const. Criștiu*, profesor Săliște, județul Sibiu.

Aviz. Preotul Alecsandru Popa va ținea la stupina sa din Lisa jud. Făgăraș, și în anul acesta două cursuri de apicultură, și anume dela 4—10 și 11—17 Iulie. Ascultătorii vor avea o subvenție zilnică de Lei 25. Cei ce doresc să ia parte la aceste cursuri, să se anunțe până la 15 Iunie.

Tot cei vechi. Pentru a-și spori neamul și a l arăta străinătății cât mai numeros, ungurii noștri obișnuiau, pe vremea când erau tari și mari, să treacă pe buletinele de recensământ pe toți *evreii* ca unguri, și nu ca evrei. Ziarul ardelean, Erdélyi Hirlap, protestează acum, la noul recensământ, împotriva faptului că evreii din Ardeal vor fi trecuți pe buletine ca *evrei*, nu ca unguri. Așa se rostesc cei dela Erdélyi Hirlap, — par' c'ar trăi tot sub stăpânirile dela Budapesta. Se vor rosti la fel și înșiși evreii ardeleni?

Loteria artiștilor. Mai mulți artiști pictori, în frunte cu dl Aurel Popp, din Satu-mare, au ales cele mai de seamă lucrări ale lor, cu totul 70 de bucăți picturi, desemnuri, gravuri, acvarele și pastele, în valoare de peste 300 de mii de lei, și le pun la loterie, numită *loteria artiștilor*, încuviințată de ministerul de interne și cu sprijinul Sindicatului artiștilor din București. Tragerea se va face în 1 Iunie 1927 în sala mare a prefecturii dela Satu-mare, unde obiectele câștigate se pot lua imediat în primire. Artiștii se adresează către public cu rugarea de a nu pierde buna ocazie când, cu puțină jertfă bănească, poate să ajungă la opere de valoare. Un bilet de tragere costă doi lei. Picturile pentru loterie sânt expuse la Satu-mare. Rezultatul tragerii se va comunica în gazete.

Pentru sinistrați. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraților a organizat: *Loteria sinistraților*; cu 3.719 câștiguri și 2 premii, în valoare totală de Lei 10.200.000. În cazul cel mai norocos se pot câștiga: 5.000.000 Lei sau 3.500.000 Lei sau 2.000.000 Lei. — *Costul a 1/2 loz este de 25 Lei.* Lozurile se găsesc de vânzare la bănci, casse de schimb, comitetul județean de ajutorarea sinistraților, (prefecturi) și subcomitetele de ajutorarea sinistraților (orimării). Tragerea se va efectua în 11 Septembrie 1927, la București.

Știri scurte. O gazetă rusească vestește că din cauza călcării regulamentului sovietic, sinagoga din cartierul Petrograd s'a închis și transformat în casă de locuit.

— Dl Mussolini a declarat, în ședința solemnă a Societății de istorie națională dela Roma, că guvernul fascist va relua lucrările pentru desgroaparea orașelor Herculaneum și Pompei. Vor fi scoase la suprafață, din lacul Nemi, două celebre nave, din timpul împăratului Tiberiu, înecate în lac.

— Guvernul pregătește un proiect de lege pentru a reduce dările de până acum — în Statele unite ale Americii de nord.

— Bulgaria primește, în calendarul bisericesc, îndreptarea pe care am făcut-o și noi, ținând toate sărbătorile după calendarul îndreptat.

— Societatea Tinerimea Română își ține concursurile primare, secundare și universitare între 17 și 21 Mai 1927. Se va face excursiune la Călugăreni.

— Zilele trecute s'a pus peatra de temelie a bisericii ortodoxe din Sidney, în Australia. E cea dintâi biserică în acest continent. Se clădește de coloniști ruși, scăpați de bolșevici.

ȘTIRI LOCALE

Depunerea jurământului recruților Reg. 90 Inf., contingentul 1927, s'a făcut cu obișnuita solemnitate în 10 l. c. pe platoul de exerciții. După serviciul divin, săvârșit de par. I. Dăncilă, care a rostit și la acest prilej o frumoasă predică, a urmat depunerea jurământului celor vreo opt sute de recruți, cari cu o mână spre cer, cu alta pe gloriosul drapel, au rostit cu glas răsunător sfântul jurământ. Au vorbit apoi, către recruți, comandantul regimentului, dl colonel Teodorian și dl general Mironescu. Pe rând defilează, după aceasta, în sunetele muzicii militare, voinicii ostași pe dinaintea șefilor armatei. La ora 1 1/2 s'a dat o masă în sala popotei regimentului, ear după ameazi s'au urmat pe platoul exercițiilor jocuri și manifestații sportive, aplaudate de numeroși privitori.

Rescumpărarea felicitărilor de ziua onomastică. Dl Dr. Gheorghe Măcelariu, avocat în Sibiu, își rescumpără felicitările de ziua onomastică cu Lei 500—, dăruiți «Reuniunii meseriașilor români din Sibiu». — Pentru prinos mulțumește: *Comitetul.*

Matineu. Cercul studenților sibieni dela universitatea clujană organizează, pentru a treia zi de sf. Paști, Marți în 26 April 1927, ora 3 d. a. un matineu în sala teatrului din Sibiu. Se reprezintă: *O scrisoare pierdută*, comedie în 4 acte de I. L. Carageale. Bilete se vând la: Librăria Săteanului, din fața liceului Gh. Lazăr.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. A apărut Nr. 4 din 1927 cu următorul bogat cuprins: Profesor Dr. Gr. Cristescu: «Învățați-vă graiurile proorocilor!»... Pr. Gh. Maior: Ceva din istoricul învățământului religios creștin. I. Beleuță: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Dr. N. Terchilă: Bucuria Invierii. Econom A. C. Cosma: Din nou spre sclăvie? Prof. N. Colan: Mișcarea literară: Kirchengeschichte. Die Gemeinschaftsgedanke im Vaterunser. Comentarul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei. Neculce: Cronică: † Ottokár Prohászka. Tot din Polonia. Concordatul cu Roma. * * Note și informații.

Numirile biblice ale lui Dumnezeu și valoarea lor dogmatică, este titlul cărții acum apărute din condeiul dlui profesor universitar, cu reputație bine stabilită, *Vasile Loichța*, dela Cernăuți. Studiul îngrijit și documentat al autorului, care vrea să lămurească înțelesul adânc al numirilor ce se dau lui Dumnezeu în sf. Scriptură a Testamentului V. și N., poate sluji și ca introducere și adaos la tratarea doctrinei despre ființa și însușirile lui Dumnezeu din manualele de dogmatică, — dar îi pot citi toți ceice doresc a se apropia de marea taină a cunoașterii relative a ființei lui Dumnezeu.

Cartea se poate comanda la Librăria Pavel Suru, București, Calea Victoriei 73, și la Librăria Diecezană, Caransebeș, (Județul Severin), Prețul Lei 50 și porto poștal.

Biserica Ortodoxă-Română, revista Sfântului Sinod, a apărut Nr. 2 din a. c., cu articole, informațiuni și bune notițe, de: Arh. Evghenie Piteșteanu, prot. Dr. Gh. Ciuhandu (despre: Rutenii unguri de odinioară și sugrumarea lor de maghiari prin unirea cu Roma), Arhim. Scriban, pr. A. C. Cosma, prof. M. Mihăileanu ș. a. — Abonamentul, pe un an 100 lei, se trimite la București, Sf. Sinod, Biserica Antim.

Biblioteca Poporală. A apărut Nr. 146, cuprinzând: *Pricinulorilor boalelor*, bacteriile, bacilii (nu baccilii) etc. de Ioan Pop-Câmpeanu; și *Plantele de leac sau medicinale*, de N. — Editura Asociațiunii, Sibiu, strada Șaguna 6. — Prețul 5 lei. — De vânzare la Librăria Arhidiecezană Sibiu.

Anuar. A apărut: Anuarul VII al liceului de stat «Gheorghe Lazăr» din Sibiu pentru anul școlar 1925/26, publicat de: Dr. Ioan Bunea, director. — Cuprinsul: Reprivire asupra activității din anul școlar 1925/26, de Dr. Ioan Bunea, director; Educația în Statul ideal al lui Platon, de Dr. Z. German; Date școlare. — Tiparul institutului de arte grafice «Dacia Traiană».

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De Dr. Gr. Cristescu, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: Episcopul Nicodem Munteanu
Prețul: Lei 45—, plus spese de porto Lei 5—.

Nr. 2548/1927.

(51) 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de eclesiarh la biserica catedrală din Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuțiunile împreună cu acest post sunt de Lei 4320 lunar, plus eventualele gradații și accesoriile ce se cuvin după gradații.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Sibiu, din ședința bisericească a Consiliului Arhiepiscopesc, ținută la 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 3212/1927 Școl.

(47) 3—3

Concurs

La școala normală ortodoxă română «Andrei Șaguna», din Sibiu, cu începerea anului școlar 1927/8 sunt vacante următoarele ore:

1. Limba română . . . . . 16 ore
2. Limba franceză . . . . . 16 "
3. Istoria . . . . . 13 "
4. Drept și economie politică . . 3 "
5. Desemnul și Caligrafia . . . 13 "
6. Practica agricolă și șt. agricole 18 "
7. Educație fizică . . . . . 28 "

Pentru ocuparea lor se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Doritorii de a ocupa aceste ore își vor înainta cererile în termen Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Cererile vor fi însoțite de următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Certificat de maturitate.
3. Indicele dela Universitate.
4. Diploma de profesor.
5. Certificat de serviciu.

Dintre concurenți vor fi preferiți cei-ce au și studii teologice.

Sibiu, din ședința Consiliului arhiepiscopesc, dela 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Nr. 141—1927.

(45) 3—3

Concurs repetit

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Bătrâna, din protopopiatul Dobra.

Emolumentele sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

1. Sesie parohială este de 5 jug., fânaș și pășune.

2. Birul preotesc câte o măsură de 30 litre porumb sfărâmat sau grâu, dela 150 case.

3. Stola cea uzitată în întreg tractul.

Cererile de concurs se vor așterne ofiului protopopesc ort. român din Dobra.

Dobra, la 2 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu comitetul parohial.

Iosif Morariu,
președinte.

(41) 3—3

Concurs

Comitetul parohial al bisericii ortodoxe-române din Râșnov, publică concurs pentru ocuparea postului de cantor I, cu următoarele retribuițiuni:

- Salar lunar Lei 2000.
- 3 stânjeni lemne de foc, anual.
- Cvartir în natură.
- 1 jugăr pământ arătură.
- Venitele stolare uzitate.

Pot concura la acest post absolvenți ai unei școale de cântăreți bisericești.

Alegândul cantor este dator a instrua și conduce cor bisericesc.

Reflectanții la acest post sânt poftiți să și trimită cererile împreună cu documentele necesare oficiului parohial ortodox-român până la 15 Mai 1927.

Râșnov, 2 Decembrie 1926.

Comitetul parohial.

Lemne de foc

Consiliul arhiepiscopesc ortodox din Sibiu are lipsă de două sute treizeci Stânjeni lemne de foc, esență fag, neplutite, de prima calitate, cari sunt a se furniza în Sibiu predate în Stânjeni în curte până la 15 August a. c.

Reflectanții să și înainteze ofertele lor Consiliului arhiepiscopesc ortodox în Sibiu până la 5 Mai a. c.

Sibiu, la 18 April 1927.

(53) 1—1 Consiliul arhiepiscopesc.

Licitație minuendă

Consiliul parohial din comuna Rod, jud. Sibiu, conform hotărârei, dă în întreprindere repararea acoperișului precum și spoitul bisericii în licitație publică în 26 April 1927, a treia zi de sf. Paști.

Doritorii să se prezinte în ziua susnumită spre a licita. Consiliul parohial își rezervă dreptul a alege dintre licitanți pe care voește.

Rod, la 10 April 1927.

(52) 1—1 Consiliul parohial.

Nr. 45/1927 prot.

(44) 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de nou înființată Bolul mic (Țopa) de cl. III, în urma ordinului Venerabilului Consistoriu Arhiepiscopesc Nr. 10,799 se publică prin aceasta concurs din oficiu cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție în «Telegraful Român».

Retribuțiunile împreună cu acest post sânt:

1. 20¹/₂ jugăre cat. sesiune parohială.
2. Dela fiecare familie 20 litri porumb sfărmit, în total circa 60 ferdele.
3. Stola obișnuită.

Se observă că On. Minister al cultelor prin ordinul său Nr. 43791/1926 a aprobat numai în principiu înființarea parohiei, care însă nu e luată în buget și viitorul preot nu va primi dotațiune dela stat. Casă parohială nu este.

Reflectanții îndreptățiți la acest pot își vor înainta petițiile provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului și se vor prezenta și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Sighișoara, la 21 Februarie 1927.

Emilian Stoica,
protopop.

Nr. 538/927.

(42) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei Breaza clasa II și pentru Sâmbăta de sus apuseană clasa III, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român». Emolumentele împreună cu postul din: Breaza și Sâmbăta superioară sânt cele fasonate în coala B cu întregiri dela stat și casă parohială cu curte și grădină.

Concurenții au a-și înainta cererile conform normelor în vigoare în termenul dat subsemnatului oficiu protopresbiteral. Înainte de alegere până la 8 zile să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra și a cuvânta.

Făgăraș, în 25 Martie 1927.

În înțelegere cu consiliile parohiale. Oficiul protopresbiteral ort. român.

Nicolae Borzea,
protopop.

Prefectura județului Sibiu

Nr. 3159/927 A.G.

(49) 2—2

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, că Comitetul central pentru ajutorarea sinistraților a organizat «Loteria-Sinistraților», cu 3719 câștiguri și 2 premii în valoare totală de Lei 10 200 000.

În cazul cel mai norocos Lei 5.000 000— sau se poate câștiga: „ 3.500 000— ”

„ 2.000 000— ”
Costul a ¹/₃ loz este de Lei 25.

Tragerea va avea loc în ziua de 11 Sept. 1927 la București. Lozurile se găsesc de vânzare la primăriile comunale și la Prefectura județului, Sibiu str. Șaguna Nr. 10, camera Nr. 14.

Invităm populația noastră a sprijini scopul frumos și uman cumpărând lozuri în număr cât mai mare.

Sibiu, la 7 Aprilie 1927. Prefect:

Dr. Comșa m. p.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noștri Gr. Petrov, tradusă de P. S. Sa Episcopul Nicodem. E o lectură ca și care alta mai frumoasă și mai instructivă nu putem recomanda preoților noștri. A ieșit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu și se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu prețul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană

Istoria bisericească universală

de EUSEVIU POPOVICI

Vol. II. Prețul Lei 150—

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Legea și statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române

Prețul: Lei 15—, plus spese de postă Lei 5—

Vilă

Edificiu nou cu intravilan de 12 jugăre pământ în raza orașului Sibiu, de vânzare. Informații: Sibiu Pasagiul Rideli Nr. 4.

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu se află de vânzare:

Din viețile Sfinților

de Episcopul Nicodem

Prețul: Lei 4— plus porto postal Lei 2—.

Crâșma trează

(un program de luptă contra beției)

de Episcopul Nicodem

Prețul: Lei 4— plus porto postal Lei 2—.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se găsește de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de Zotti Hodoș. Partea I completă, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

În partea I A.: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

În partea I B.: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulcetuuri, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

Din «Biblioteca Bunului Păstor» se găsesc la Administrația Revistei teologice:

Nr. 13. «La cine ne vom duce?» de Dr. Gr. Cristescu, profesor.

Nr. 14. «La luptă dreaptă!» de Nicolae Colan, profesor.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate, la administrația ziarului

Telegraful Român

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.